

[Kaj Hansen.]

tisk går et skridt videre i demokratiseringsprocessen. Jeg vil derfor gerne nævne nogle væsentlige ting, som må tages med ved en revision af forfatningen.

Forslaget om at udvide kommunalbestyrelsesmedlemmernes antal, som kommunistisk parti har fremsat, var for nylig til første behandling her i tinget. Ifølge dette forslag skal Københavns borgerrepræsentation udvides til 101 medlemmer. Vi anser en sådan udvidelse af medlemstallet for meget betydningsfuld. Det vil betyde en styrkelse af det folkevalgte element i borgerrepræsentationen, og det vil betyde betydelig bedre arbejdsforhold og muligheder for de enkelte borgerrepræsentationsmedlemmer. De kan få bedre tid til at sætte sig grundigt ind i sagerne, tage ud i marken, se på forholdene og tale med borgerne, og afstanden mellem borgerrepræsentationen og borgerne kan dermed mindskes, og en bedre kontakt kan skabes.

Gennemførelsen af vort forslag vil være et stort skridt fremad, men der er selvfølgelig også andre områder, hvor forfatningen trænger til at blive ændret. For det første må borgmestre og magistratsmedlemmer, som også andre har nævnt det, vælges som andre medlemmer, og det bør ske hvert fjerde år som for alle øvrige borgmestre i dette land. Den privilegerede stilling, Københavns borgmestre har haft, må bringes til afslutning.

Så er der udvalgsarbejdet; det tror jeg også kan demokratiseres. Hidtil er debatterne jo foregået for lukkede døre uden adgang for offentligheden. Tiden er nok inde til at ændre dette forhold. Selvfølgelig er der sager og forhold, som helt indlysende må foregå for lukkede døre, men ved behandling af en lang række sager kan man uden skade lukke op for pressen og offentligheden. Det vil tværtimod styrke interessen for kommunale anliggender og give borgerne en bedre baggrund for at forstå kommunens dispositioner. Det kan samtidig give borgerne mulighed for at gøre indsigelse mod planer og projekter på et så tidligt tidspunkt, at fejludstillinger bedre kan undgås. Der bør derfor i en ny forfatning gives retningslinjer for åbne udvalgs møder.

For 7-8 år siden blev det første lokalråd dannet i København. Der er i dag 12 lokal-

råd, der udfører et virkelig godt nærdemokratisk arbejde. Det har knebet lidt med anerkendelsen i de højere kommunale cirkler, men jeg tror, at lokalrådene er kommet for at blive. De er levedygtige og skabende i det lokalpolitiske arbejde, og de aktiviserer borgerne til at være med i et sådant arbejde. Nu er tiden også inde til at give lokalrådene en særlig status, der bør nedfældes i en ny forfatning. Lokalrådene skal ikke være minikommunalbestyrelser, hvor repræsentanterne vælges efter forholdstalsvalg som et andet byråd. Det er vigtigt at fastholde, at lokalrådene skal komme fra neden, udsprunget af interesse for den lokale bydels problemer, og sammensætningen bør være, som den er nu i de eksisterende lokalråd.

Lokalrådene bør nu gives en rådgivende status og støttes økonomisk, og lokalrådene bør have høringsret, således at sager, der angår det lokale område, kommer til behandling og udtalelse i lokalrådet. Det bør endvidere overvejes, om der ikke på begrænsede områder kan gives lokalrådene særlige administrative beføjelser. Endelig vil jeg om lokalrådene sige, at borgerrepræsentationen efter nærmere udarbejdede regler bør give repræsentanter for lokalrådene lejlighed til at forelægge og motivere forslag på møder i borgerrepræsentationen.

Der er selvfølgelig også mange andre områder, der kan tages op. Jeg er enig med indenrigsministeren i, at der må et undersøgelsesarbejde i gang. Jeg er også enig med hr. Egon Jensen i, at der må komme et udspil fra Københavns kommune, men jeg tror, at det første udspil bør komme her fra folketinget eller folketingsudvalget, som anmoder Københavns borgerrepræsentation om inden for en vis frist selv at komme med et forslag.

Flygaard (DR):

Fra retsforbundets side kan jeg sige, at vi gerne vil støtte det foreliggende forslag til folketingsbeslutning. Også vi føler, at der er et stort behov for at få taget hul på løsningen af de problemer, som vi her bliver præsenteret for. Vi mener, at denne forfatning bør ændres, så den kommer til at svare til den stilling, andre kommuner har, men selvfølgelig nok med skyldig hensyntagen til Københavns kommunes særlige forhold.

Vi ønsker at pege på, at der også på andre